

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00288/2011-01
Датум: 26.08.2011. године
Београд

Високи савет судства, одлучујући о приговору М.С. у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00675/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС”, број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11), на седници одржаној 26.08.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор М.С. а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00675/2010-01 од 14.06.2010. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Подносилац приговора М.С. у моменту пријаве на оглас за избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији („Службени гласник РС”, број 52/09), била је судија Окружног суда у Пожаревцу. Поднела је пријаву за Врховни касациони суд, Апелациони суд у Београду и Виши суд у Пожаревцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009. године, није изабрана за судију у судовима за које је поднела пријаву за избор, па је против те одлуке изјавила Уставну жалбу Уставном суду Републике Србије 15.01.2010. године.

Високи савет судства је 25.12.2009. године, донео јединствену Одлуку број 06-00-37/2009-01 којом је у ставу I тачка 666. изреке одлучено да М.С. престаје судијска дужност са 31.12.2009. године. Против ове одлуке изјавила је жалбу Уставном суду 13.03.2010. године.

Жалбени разлози у Уставној жалби и жалби изјављеној Уставном суду Републике Србије, су следећи: подносилац жалбе наводи да је приликом доношења ових одлука дошло до повреде одредаба поступка, да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, због чега је дошло и до погрешне примене материјалног права. Тврди да је оваквим поступањем Високог савета судства дошло и до повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. Наводи да је она бирања за судију по ранијим прописима по којима судијска дужност није могла да јој престане, те да је требала да буде изабрана у одговарајући суд по новој мрежи судова који је преузео надлежност ранијих судова, потом да је одлуке донео орган који није конституисан нити

је одлучивао у саставу предвиђеним Законом о Високом савету судства, изразила је сумњу у непристрасност Високог савета судства и навела разлоге за ту сумњу. У жалбама даље наводи да је пре доношења оспораваних одлука јавност била искључена и то како општа тако и страначка јавност и тиме је био онемогућен и увид у доказе са којима је располагао Високи савет судства пре доношења спорних одлука, затим да одлуке нису биле образложене, нису биле снабдевене поуком о правном леку и да је таквим поступањем дошло до повреде права гарантованих Уставом и Европском конвенцијом.

Високи савет судства је донео појединачну одлуку број 119-05-00675/2010-01 од 14.06.2010. године, којом је у ставу један изреке констатовано да је М.С. престала судијска дужност са 31.12.2009. године, а у другом ставу изреке да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 666. изреке.

У односу на ову појединачну одлуку М.С. изјавила је жалбу Уставном суду 22.12.2010. године, у којој оспорава одлуку, податке који су у појединачној одлуци наведени. Предлаже да Уставни суд усвоји жалбе и поништи одлуке Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, прописано је да ће Стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности из члана 101. став 1. Закона о судијама у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које ће донети Стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, те да о приговору одлучује Стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. ст.1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Стални састав Високог савета судства је 23.05.2011. године донео Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11).

Комисија Високог савета судства је Високом савету судства поднела предлог да се приговор М.С. одбије, а предлог је заснован на чињеницама које је Комисија у поступку у смислу одредбе члана 8. Правила утврдила, а на основу извештаја о раду Окружног суда у Пожаревцу, извештаја о раду М.С. за посматрани период, за 2006, 2007. и 2008. годину, те навода из изјаве коју је дала М.С. на рочишту одржаном пред Комисијом Високог савета судства 13.07.2011. године, у присуству посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

На рочишту, подносилац приговора је изјавила да у потпуности остаје при свим наводима у жалбама изјављеним Уставном суду као и при свим наводима и доказима које је доставила уз те акте. Навела је да не оспорава тачност података који су наведени у оспореној одлуци. Навела је да је у трогодишњем извештајном периоду извесно време радила без помоћи стручног сарадника. У поднеску од 08.07.2001. године, који је

упутила Високом савету судства, а на основу извештаја који је добила од Вишег суда у Пожаревцу од 04.07.2011. године, утврђено је да је велики број нацрта одлука у 2006, 2007. и 2008. години, израђен од стране судијских помоћника и судијских приправника и то 1.444 нацрта одлука за Грађанско одељење Окружног суда у Пожаревцу, и то појединачно за судије које су поступале у том одељењу.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора, као и извештај Вишег суда у Пожаревцу од 19.07.2011. године и предлог Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу оспособљености, обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван (2006, 2007. и 2008. година), није према извештају о раду Окружног суда у Пожаревцу у више предмета, у року који се може оценити као примерен, израдила одлуку у другостепеној грађанској материји. Подносилац жалбе је у 115 Гж предмета одлуку израдила после рока од 30 дана, а у 44 Гж предмета одлуку је израдила после 60 дана. Такође у 9 Гж1 предмета (радни спорови) одлуку је израдила после 30 дана. Према одредби члана 383. Закона о парничном поступку другостепени суд је дужан да врати списе првостепеном суду у року до 30 дана од дана доношења одлуке (то значи да у наведеном року изради одлуку), тако да Закон о парничном поступку нити Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности („Службени гласник РС”, број 80/05), члан 16, не допуштају продужење рока за израду одлуке преко 30 дана. Ради се о већем броју одлука, а наведени рокови израде одлуке се не могу сматрати примереним роком у овој материји и представљају прекорачење законског рока, због чега се доводи у оправдану сумњу и суђење у разумном року. На овај начин, по оцени Високог савета судства М.С. није показала задовољавајући ниво оспособљености.

При наведеном Високи савет судства је нашао да М.С. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу оспособљености, у вези члана 14. став 1 тач. 7. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Из извештаја о раду Окружног суда у Пожаревцу за 2006, 2007. и 2008. годину, произлази да је подносилац приговора имала следеће резултате:

У 2006. години у Гж предметима имала је укупно у раду 494, решила је 365, нерешено 129, проценат испуњења норме је 89,49%. Израдила је 348 одлука до 30 дана, 14 одлука до 60 дана и 3 одлуке после 60 дана.

У Гж1 предметима имала је укупно у раду 59, решила је 51, нерешено 8, проценат испуњења норме је 12,36%. Израдила је 51 одлуку до 30 дана.

У 2007. години у Гж предметима имала је укупно у раду 570, решила је 402, нерешено 168, проценат испуњења норме је 106,43%. Израдила је 288 одлука до 30 дана, 76 одлука до 60 дана и 38 одлука после 60 дана. Од 6 одлука разматраних по жалби, потврђено је 4 или 66,67%, укинута су 2 или 33,33%.

У Гж1 предметима имала је укупно у раду 61, решила је 50, нерешено 11, проценат испуњења норме је 13,38%. Израдила је 48 одлука до 30 дана, 2 одлуке до 60 дана. Пет одлука по жалби је потврђено или 100,00%.

У 2008. години у Гж предметима имала је укупно у раду 578, решила је 391, нерешено 187, проценат испуњења норме је 124,10%. Израдила је 363 одлуке до 30 дана, 25 одлука до 60 дана и 3 одлуке после 60 дана. Од 5 одлука разматраних по жалби, потврђено је 4 или 80,00%, преиначена је 1 или 20,00%.

У Гж1 предметима имала је укупно у раду 82, решила је 71, нерешено 11, проценат испуњења норме је 22,45%. Израдила је 64 одлуке до 30 дана, 7 одлука до 60 дана. Од 7 одлука разматраних по жалби, потврђено је 6 или 85,71%, укинута је 1 или 14,29%.

Из извештаја Вишег суда у Пожаревцу Су број I-1 35/11 од 19.07.2011. године, који је достављен по захтеву Високог савета судства од 14.07.2011. године, а који се односи на број одлука израђених преко законског рока и то датум већања и датум експедиције, прегледом кроз уписнике, утврђено је следеће:

У предметима из 2006. године и 2007. године, нема података о датуму експедиције одлука, па су ти подаци утврђени из уписника. У 2008. години подаци о датуму експедиције одлука постоје у самим предметим, изузев у предметима: Гж 21/08, Гж 778/08 и Гж 692/08 у којима су подаци о датуму експедиције одлука коришћени из уписника. Провером датума експедиције из уписника за 2008. годину, констатовано је да се датуми из списка предмета поклапају са подацима из уписника.

У 2006. години М.С. је израдила 152 Гж одлуке преко законског рока од 30 дана, а просек Гж одељења Окружног суда у Пожаревцу за одлуке израђене прко 30 дана је 95,2 предмета.

У 2007. години М.С. је израдила 89 Гж и 19 Гж1 одлука преко законског рока од 30 дана, што је укупно 108 одлука израђених преко законског рока., а просек Гж одељења Окружног суда у Пожаревцу за одлуке израђене преко 30 дана је 77,7 одлука.

У 2008. години М.С. је израдила 50 Гж и 14 Гж1 одлуку преко законског рока од 30 дана, што је укупно 64 одлука израђених преко законског рока., а просек Гж одељења Окружног суда у Пожаревцу за одлуке израђене преко 30 дана је 50 одлука.

У вези извештаја Вишег суда у Пожаревцу од 19.07.2011. године, М.С. је Високом савету судства доставила изјашњење 09.08.2011. године, у коме наводи да не оспорава тачност података који су наведени у оспореној одлуци. Из извештаја Окружног суда у Пожаревцу за период 2006 -2008. године, приказан је број израђених одлука после 30 и 60 дана и при том датум предаје издиктиране одлуке дактило бироу, како у односу на њу, тако и у односу на остале судије, рачунат је као завршен предмет, тј. као да је предајом издиктиране одлуке дактило бироу одлука и писмено израђена. У извештају су приказани сви предмети које је урадила у 2006, 2007. и 2008. години, а у односу на које је од датума већања-доношења одлуке, па до експедовања протекло више од 30 дана. Наводи да је 13 Гж1 предмета два пута приказано и то у табели за 2008. годину, као и да у предметима Гж 21/08, Гж 778/08, 692/08 212/08 не постоји датум експедовања одлуке. Увидом у наведени извештај, утврђено је да су наводи тачни.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом члана 6. Правила, утврђено је да је подносилац приговора имала груба негативна одступања у свом раду, јер је према извештају о раду Вишег суда у Пожаревцу од 19.07.2011. године, израдила 334 одлуке у другостепеној грађанској материји после 30 дана. При томе је Савет имао у виду да је 13 Гж1 предмета два пута приказано и то у табели за 2008. годину, тако да су ти предмети одузети од тог броја.

Имајући у виду све наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Дакле, у конкретном случају је утврђено да подносилац приговора испуњава услов у погледу достојности и стручности али не испуњава услове у погледу оспособљености. Међутим, за вршење судијске дужности испуњеност критеријума достојности и стручности није само по себи довољно за уважавање приговора. Наиме, подносилац приговора мора истовремено испуњавати услове и у погледу оспособљености за вршење судијске дужности, те имајући у виду да подносилац приговора не испуњава те услове, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и за престанак судијске дужности.

На основу изнетих чињеница, Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства, те је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45. Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, било места примени одредбе члана 101. став 1. Закона о судијама, а на основу коме је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, те је приговор одбијен и Одлука Високог савета судства број 119-05-00675/2010-01 потврђена у смислу одредбе члана 29. Правила, а у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из Одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

РЕПУБЛИКА
СРБИЈА
САВЕТ СУДСТВА
БЕОГРАД

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**
Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

1. Подносиоцу приговора
2. Архиви Високог савета судства